

mærke, naar vedkommende ikke selv er klar derover og fører fuldstændigt Regnskab.

Jeg maa maaske nævne et enkelt Tilfælde til. For 2 Aar siden kom en Københavner ud paa Landet og købte en Bondegaard — naar jeg nævner en Københavner, skal det ikke være for at nedsætte Københavnerne, langt fra, jeg kunde ogsaa nævne Tilfælde, hvor der er kommet Københavner ud paa Landet, som have vist sig at være dygtige Landbrugere, men jeg nævner Forholdet, som det er. Som sagt, han kom for 2 Aar siden ud paa Landet og købte en middelstor Bondegaard. Besætningen bestod af 9 Heste og nogle og 20 Kreaturer, gode, til Dels tidssvarende Avlsredskaber og nye Bygninger, og det hele var i god Drift. Da vedkommende havde været paa denne Ejendom i et halvt Aar, havde han forøget Besætningen til 25 Stykker Malkekøer foruden nogle andre Kreaturer. Denne Mand blev, da han havde været et Aar ude paa Landet, ved den første Skatteansættelse ansat til en skattepligtig Indkomst af 900 Kr. Naar Manden stod med en god Gaard, og Familien levede, hvad man kalder anstændigt og pænt, og ejede 9 Heste og 25 Køer, vilde man maaske mene, at det var en alt for lille Indkomst, vedkommende Mand var sat til. Men vi skulle huske paa, at det var det første Aar, og saa skal man altid være lidt billig mod de nye Begyndere; det andet Aar skulde vi komme til det virkelige Forhold. Men det andet Aar beviste netop, at det første Aars Ansættelse havde været fuldstændig rigtigt, maaske for høj. Det andet Aar — det var i Aar — er jeg sikker paa, at Ansættelsen hverken er bleven for stor eller for lille, der blev nemlig slet ingen Ansættelse, thi Manden og Familien vare komne saa langt ned, som noget Menneske kan komme, de havde ikke alene ingen Indkomst, men de havde paa de to Aar et Minus paa mange Tusinde Kroner, og denne Mand havde tilsyneladende ikke ødelagt noget, han havde hverken spillet eller drukket, han havde tværtimod taget fat med god Villie og ikke sparet sig selv paa noget Omraade; alligevel blev Resultatet det kummerlige, at han havde sat mange Tusinde over Styr i Løbet af de 2 Aar. Nu kan man nok sige, at et enkelt Tilfælde beviser ingenting, men det beviser dog det, at man skal ikke give sig til at være Landbruger, naar man ikke har Forstand paa at være Landbruger, og jeg tror ogsaa, at det indirekte beviser, at man heller ikke skal slaa sig alt for stærkt til Ridder paa Forhold, man ingen Forstand har paa.

N. C. Rasmussen: Da de to ærede Medlemmer, der ere Ordførere for Flertallet, nemlig det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) og det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), paa en udførlig Maade have motiveret Flertallets Standpunkt til de foreliggende Lovforslag, skal jeg ikke komme ind paa almindelige Betragtninger over disse. Naar jeg har forlangt Ordet, er det nærmest for at imødegaa adskillige Udtalelser, som ere fremkomne særlig fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) om, at Skatteansættelsen i Landkommunerne er for lav. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds anførte som en af Grundene dertil, at de fleste Landmænd ikke forstod at værdsætte de Naturalier, som de avle i deres egen Bedrift. Jeg drister mig til at paastaa, at en saadan Udtalelse er af for gammel Dato; det kunde maaske siges straks, efter at Skattelovene af 1903 vare vedtagne, men det gælder ikke længere. Landboerne ere fuldkommen klare over, at disse Naturalprodukter af deres egen Bedrift bør sættes til den Værdi, som de have i Handel og Vandel. Jeg forstaar saa godt, at det ærede Medlem ikke fatter den Værdi, som Landmændene selv sætte disse Produkter til. Det ærede Medlem maa nemlig betale disse Landbrugsprodukter, som han bruger i sin Husholdning, langt dyrere, men det er selvfølgelig, at Landmændene sætte dem til den Pris, som de faa for dem hjemme. Naar vi faa 17—18 Øre for en Kande Mælk, sættes naturligvis den Mælk, som bruges i vor egen Husholdning, til samme Pris. Dermed være dog ikke sagt, at der ikke kan være Fejl i Ansættelserne til Indkomstskat, men jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser om, at selv om det kan være lidt vanskeligt at finde Indkomsterne paa Landet, ligge Formuerne der mere aabent fremme. Jeg er aldeles sikker paa, at der er adskillige Formuer, der gemme sig i København og ikke komme frem for Offentligheden, hvorfor de ikke blive Genstand for Beskatning.

Det ærede Medlem (Schovelin) ser aldeles forkert paa Beskatningsforholdene paa Landet og i det hele paa Landboforholdene. Det ærede Medlem hænger sig alt for meget i statistiske Tabelværker. Jeg underkender paa ingen Maade de statistiske Beregninger, de have i mange Tilfælde deres Betydning. Men naar det ærede Medlem dristede sig til at paastaa, at Landbruget